

DOKTERTJE SPELEN

DE ROOVERS SPELEN ARTHUR SCHNITZLER ALSOF ZE WERDEN
GEBOREN MET EEN STETHOSCOOP ROND DE HALS.

Professor Bernhardi

DE ROOVERS

TOT 11 NOVEMBER OP TOURNEE IN VLAANDEREN EN NEDERLAND.

INFO EN SPEELIJST: ☎ 032350490 (THASSOS) EN WWW.DEROOVERS.BE.

ROBBY CLEIREN als PROFESSOR BERNHARDI.
Nu eens burlesk, dan weer dramatisch.

Toen Johann Schnitzler, vader van Arthur en een beroemde joodse keelspecialist, ontdekte dat zijn zestienjarige zoon een prostituee had bezocht, gaf hij hem geen flink pak rammel, maar een uitgebreid geïllustreerd overzicht van seksueel overdraagbare ziekten. Vader Schnitzler, een hyperpragmaticus, stond model voor professor Bernhardi, het hoofdpersonage van Arthur Schnitzlers gelijknamige blijspel uit 1912 dat het antisemitisme van de Weense burgerij op de korrel neemt. Het drama is miniem: een joodse arts weigert een katholieke priester de toegang tot een stervende, maar de gebeurtenis wordt door iedereen die er ook maar een beetje belang bij heeft opgeblazen tot een halszaak. Bernhardi wordt meegezogen in een wervelwind van antisemitisme en onpersoonlijke afrekeningen. Het onderwerp van deze komedie verschilt van een beroemde zedenstudie als *Reigen*, maar de techniek die in dit stuk wordt gebruikt, is grotendeels dezelfde: actie is vrijwel onbestaande, het drama ontwikkelt zich als een trage Weense wals in de dialogen. Schnitzler heeft genoeg aan een paar zinnen om een situatie volledig te doen kantelen en

dat hebben de Roovers goed begrepen: *Professor Bernhardi* is weliswaar een conversatiestuk, maar door de pittige dialogen en beheerste acteerprestaties stuitert het stuk van het burleske naar het dramatische en weer terug. De twintig rollen uit het origineel werden verdeeld over de vier Roovers (Robby Cleiren, Sara De Bossere, Sofie Sente en Luc Nuyens) en vier gastacteurs. Robby Cleiren geeft gestalte aan een beheerste Bernhardi die, zoals elk rationeel wezen, eerst wat lacherig, daarna radeloos en ten slotte bitter op het machtsspel boven zijn hoofd reageert. Hij is zowat de enige die zich geen extra valse baard of een andere witte schort aanmeet. Het decor bestaat uit lange plasticrepen waarachter zich veel meer afspeelt dan we kunnen zien. Aan de voorzijde zijn alle conversaties beheerst en schijnbaar geciviliseerd, maar eens het gordijn wordt weggetrokken en we terechtkomen op de algemene vergadering van het ziekenhuis (het hilarische hoogtepunt van deze voorstelling), zien we dat de nobele dokterswereld en bij uitbreiding ook de echte wereld verrassend veel weg heeft van een gekkenhuis. *Wim Smets*